

[Jørgen Jørgensen.]

Bemyndigelse, som er givet i Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., til at fremme principielle politiske Formaal mod Lovens Forudsætninger. Efter denne Udtalelse af Statsministeren og efter at den højtærede Handelsminister paa samme Maade i Dag har udtalt sig om Spørgsmaalet, kan jeg ikke se rettere, end at det vilde have været rimeligt, om Det konservative Folkeparti havde erklæret sig tilfreds og havde taget sit Forslag tilbage.

Jeg maa opfatte de Svar, der er givet af baade Statsministeren og Handelsministeren, saaledes, at Regeringen nu i højere Grad, end det har været Tilfældet før, vil gaa til Rigsdagen, naar det drejer sig om vigtige Spørgsmaal, som vel kan afgøres i Henhold til Bemyndigelsesloven, men som det maa findes rimeligt at tage Rigsdagen med paa Raad om og drøfte med Repræsentanter for Partierne, før man sætter Bestemmelserne i Kraft. Hvis denne Opfattelse er rigtig — og det maa jeg mene, at den er —, synes jeg ikke, der er Grundlag for at vedtage en Beslutning som den, Det konservative Folkeparti har stillet Forslag om.

I øvrigt kan denne Beslutning ikke vedtages i den Form, hvori den er stillet. Det kan da ikke siges, som der staar i Forslaget: I Anledning af Regeringsskiftet udtaler Folketinget, at de givne Bemyndigelser ikke kan anvendes til at fremkalde eller forberede en principiel Omlæggelse af Erhvervslivet eller til at øge Statens Magt over dette; for det er dog ikke noget, Folketinget mener i Anledning af Regeringsskiftet. Det mente Tinget selvfølgelig ogsaa før Regeringsskiftet, det mente jeg da i hvert Fald.

Og det andet Stykke kan formentlig heller ikke vedtages, som det er foreslaaet. Bestemmelsen, som foreslaas i 2det Stykke, er overtraadt af den tidligere Regering Gang paa Gang. Den nuværende Benzindordning og Byggestoppet kunde ikke være gennemført, hvis dette Forslags 2det Stykke havde været vedtaget. Og paa samme Maade kan der vel ogsaa i Fremtiden blive Spørgsmaal om Ændringer af gældende Ordninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre uden at gaa til Rigsdagen for at faa en særlig Lov derom vedtaget, og det erkender Det konservative Folkeparti ogsaa selv i Forslaget, idet man siger til Slut: „for saa vidt dette kan ske uden unødigt Skade for dens Formaal“. Det vil sige, at Betydningen af det, der er foreslaaet i 2det Stykke, faktisk i det væsentlige ophæves.

Se, naar jeg siger disse Ting, saa er det ikke, fordi jeg ikke mener, at der foreligger et Problem. (*Kristen Amby*: Naa dog!). Ja, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var for faa Aar siden ikke saa ængstelig for Statsindgreb, som han er i Øjeblikket. Jeg tror, at Det konservative Folkeparti er lidt for ivrigt efter at proklamere sin voldsomme Interesse for det frie Erhvervsliv. Jeg tror, de skulde tænke tilbage til deres Standpunkt fra 1945 og se, om det ikke var nyttigt at tage Tingene i en rimelig Rækkefølge.

Jeg kan meget vel tænke mig, at Rigsdagen, naar Loven om Vareforsyning skal fornyes, overvejer, om det er nødvendigt, at vi fremdeles giver saa vidtgaaende Beføjelser og Bemyndigelser, som der er givet i den gældende Lov, eller om man kan fastsætte snævrere Grænser for, hvad der administrativt kan gennemføres, og i højere Grad i selve Loven indføje mere udformede Regler for de Tilfælde, der kan komme til at foreligge. Men saadanne Ændringer i Loven maa gennemføres ud fra rent saglige Hensyn og kan ikke være bestemt af, hvilket Parti der tilfældigvis har Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen siger, at Socialdemokratiet har visse principielle Synspunkter vedrørende Samfundets økonomiske Opbygning, som han ikke er enig i, og det er rigtigt. Jeg er heller ikke enig i de Synspunkter, som Socialdemokratiet har med Hensyn til det fremtidige Samfunds økonomiske Opbygning, men det er ikke det, vi diskuterer her. Det er ikke Lovgivningen, det her drejer sig om. Vi diskuterer, om det nuværende Ministerium vil administrere gældende Love efter disse Loves Forudsætninger. (*Axel Kristensen*: De har ingen Forudsætninger!). Har de ingen Forudsætninger? (*Axel Kristensen*: Nej!). Jeg maa sige, der er noget, der kunde tyde paa, at det ærede Medlem ikke har forstaaet det, medens han var Minister. Det ærede Medlem var jo en meget myndig Handelsminister. Jeg satte ofte Pris paa, at det ærede Medlem handlede saa resolut, som han gjorde, men udpræget liberalistisk kan man vist ikke sige, at Handelsministeriet var i hans Tid. Han var ikke bange for Statsindgreb. Naar det ærede Medlem nu taler om, hvem der har Ansvaret for, at Socialdemokratiet i Øjeblikket er Leder af Administrationen, er det altsaa ikke helt gaet op for det ærede Medlem endnu, hvor stor en Andel han og hans Parti har deri. Det kommer nok; det tager nogen Tid for nogle af Medlemmerne inden for Venstre at forstaa det, men det kommer nok. Det ærede